դունք 'ի բովանդակ մարմին նորա, և չարաչար մահուամբ փչեաց զհոգին, վասն 'ի Քրիստոս յանդգնութեանն, որպէս պատմեն Յովսեփոս և մերս Խորենացի։

Յետ թագաւորելոյ Արքեղայոսի 'ի Հրէաստան փոխանակ հօր իւրոյ Հերովդի, դարձաւ մանուկն Յիսուս ընդ ծնողացն յԵգիպտոսէ 'ի քաղաքն Նազարէթ. և յերկոտասան ամաց հասակին իւրոյ՝ եկն ընդ ծնողացն ըստ սովորութեան յԵրուսաղէմ 'ի տօնի զատկին. և փայլեցոյց ընդնշոյլս ճառագայթից Աստուածեղէն իմաստութեանն 'ի Տաճարին առաջի դպրաց, եւ ապա իջեալ գնաց ընդ նոսա հնազանդութեամբ, և զարգանայր հասակաւ և իմաստութեամբ և շնորհօք։

Արքեղայոս ամբաստանեալ առաջի կայսեր՝ անարգաբար արտաքսեցաւ 'ի սահմանաց թագաւորութեան իւրոյ և դատապարտեցաւ յաքսորս։ Եւ զկնի այլոց, առաքեցաւ Պիղատոս պոնտացի 'ի Տիբեր կայսերէ դաւառապետ Հրէաստանի. սա եմոյծ ծածկաբար 'ի գիշերի զպատկեր կայսերն յԵրուսաղէմ։ Եւ յետ երից աւուրց դղրդեցաւ քաղաքն ողջոյն, դիմեցին առ նա Հրեայք 'ի Կեսարիայ, բազում պաղատանօք հայցէին չպղծել զքաղաքն, մանաւանդ զօրէնս իւրեանց։ Ցընդդէմ դառնալն Պիղատոսի՝ յանձն առին մեռանել 'ի վերայ հայրենատուր աւանդից քան տեսանել զանարգանս կրօնից։ Զարմացեալ Պիղատոսի՝ ետ բառնալ զպատկերն 'ի քաղաքէ անտի։ Սակայն զգանձս տաճարին, զոր պատարագն կոչէին, ծախեաց 'ի ջրէջս ջուրց, որ տայր բերել 'ի հեռաստանէ [1]. գրգռեալ Հրէից վերստին յարուցին աղմուկ շփոթի, մինչեւ համարձակ աղաղակել յերեսս նորա. այլ նա խորամանկութեամբ իւրով զբազումս 'ի նոցանէ բրօք ետ կոտորել չարաչար։

Իսկ յառաջընթաց կարապետն Փրկչին սնաւ յանապատի անդ՝ մինչ ցլրումն երեսներրորդ ամի հասակին՝ սպասաւորեալ 'ի հրեշտակաց։ Եւ 'ի հնգետասաներրորդի ամի

---

(1) Չորս ժամու հեռի յԵրուսաղէմէ յարեւմտից հարաւոյ, Արտաս կոչեցեալ տեղւոյն, ուր հին մնացորդ ճանապարհին ցարդ ուրեք ուրեք երեւին 'ի ճանապարհին, այժմ ցանկան զայս ջուր բերել յԵրուսաղէմ, որ բազում ծախուց պէտս ունի։